

Are Kohanim exempt from combat?

1. Rambam, Hilchot Shemitah v'Yovel 13:12 (Moznaim translation)

וְלִמָּה לֹא זָכָה לְוַי בְּנַחֲלַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְבִנְיָתָהּ עִם אֶחָיו? מִפְּנֵי שֶׁהִבְדִּיל לְעֵבֶד אֶת ה' לְשִׁרְתּוֹ וּלְהוֹרוֹת דְּרָכָיו הַיְשָׁרִים וּמִשְׁפָּטָיו הַצְּדִיקִים לְרַבִּים שְׁנָאָמֶר (דְּבָרִים ל"ג י) "יִוְרוּ מִשְׁפָּטָיִךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתֶךָ לְיִשְׂרָאֵל". לְפִיכָּה הִבְדִּילוּ מִדְּרָכֵי הָעוֹלָם לֹא עוֹרְכִין מִלְחָמָה כְּשָׂאֵר יִשְׂרָאֵל וְלֹא נוֹחָלִין וְלֹא זוֹכִין לְעֶצְמוֹן בְּכַח גּוֹיִן. אֲלֵא הֵם חֵיל הַשָּׁם שְׁנָאָמֶר (דְּבָרִים ל"ג יא) "כִּרְךָ ה' חֵילוֹ". וְהוּא כְּרוּךְ הוּא זוֹכָה לָהֶם שְׁנָאָמֶר (בַּמִּדְבָּר יח כ) "אֲנִי חִלַּקְתִּי וְנִחַלְתִּיךָ".

Why did the Levites not receive a portion in the inheritance of *Eretz Yisrael* and in the spoils of war like their brethren? Because they were set aside to serve G-d and minister unto Him and to instruct people at large in His just paths and righteous judgments, as [Deuteronomy 33:10] states: "They will teach Your judgments to Jacob and Your Torah to Israel." Therefore, they were set apart from the ways of the world. They do not wage war like the remainder of the Jewish people, nor do they receive an inheritance, nor do they acquire for themselves through their physical power. Instead, they are G-d's legion, as [*ibid.*:11]: states: "G-d has blessed His legion" and He provides for them, as [Numbers 18:20] states: "I am your portion and your inheritance."

2. Bamidbar 1:49-50 (Judaica Press translation)

אַךְ אֶת־מִטֵּה לְוֵי לֹא תִפְקֹד וְאֶת־רֵאשֵׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה הַפְּקֹד אֶת־הַלְוִיִּם עַל־מִשְׁפַּחַת הָעֵדוּת וְעַל כָּל־כְּלִי וְעַל כָּל־אֲשֵׁר־לוֹ טִמֵּה יִשְׂאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־כְּלִי וְהֵם יִשְׁרְתוּהוּ וְסָבִיב לְמִשְׁכָּן יִתְּנוּ.

Only the tribe of Levi you shall not number, and you shall not reckon their sum among the children of Israel. But you shall appoint the Levites over the Tabernacle of the Testimony, over all its vessels and over all that belong to it; they shall carry the Tabernacle and they shall minister to it, and they shall encamp around the Tabernacle.

Are Kohanim permitted to volunteer?

3. Mishnah Sotah 8:3 (Koren translation)

...אלמנה לכהן גדול, גרושה ונלוויה לכהן הדיוט, ממזרת ונתונה לישראל, בת ישראל למזמר ולנתין, לא היה חוזר.

[With regard to] a widow [betrothed] to a High Priest (see Leviticus 21:7); a divorcée or a *yevama* who performed *halitza* [*halutza*] [in lieu of entering into a levirate marriage, betrothed] to a common priest (see Leviticus 21:13–15); a *mamzeret* or a Gibeonite woman [betrothed] to an Israelite; or an Israelite woman [betrothed] to a *mamzer* or a Gibeonite (see Deuteronomy 23:3); [such a man] does not return [to his home].

4. Talmud, Taanit 18b

כשבקש טוריינוס להרוג את לולינוס ופפוס אחיו בלודקיא, אמר להם: אם מעמו של חנניה מישאל ועזריה אתם - יבא אליכם ויציל אתכם מידי כדרך שהציל את חנניה מישאל ועזריה מיד נבוכדנצר. אמרו לו: חנניה מישאל ועזריה צדיקים גמורין היו, וראויין היו ליעשות להם נס, ונבוכדנצר מלך הגון היה, וראוי לעשות נס על ידו. ואותו רשע הדיוט הוא, ואינו ראוי לעשות נס על ידו. ואנו נתחייבנו כליה למקום, ואם אין אתה הורגנו - הרבה הורגים יש לו למקום, והרבה דובין ואריות יש לו למקום בעולמו שפוגעין בנו והורגין אותנו. אלא לא מסרנו הקדוש ברוך הוא בידך אלא שעתידי ליפרע דמינו מידך. אף על פי כן הרגן מיד.

When Trajan sought to kill [the important leaders] Luleyanus and his brother Pappas in Laodicea, he said to them: If you are from the nation of Hananiah, Mishael, and Azariah, let your G-d come and save you from my hand, just as He saved Hananiah, Mishael, and Azariah from the hand of Nebuchadnezzar. [Luleyanus and Pappas] said to him: Hananiah, Mishael, and Azariah were full-fledged righteous people, and they were worthy that a miracle should be performed for them, and Nebuchadnezzar was a legitimate king [who rose to power through his merit], and it is fitting that a miracle be performed through him. But this wicked man [Trajan] is a commoner, and it is not fitting that a miracle be performed through him. [Luleyanus and Pappas continued]: And [we are not wholly righteous], and have been condemned to destruction by the Omnipresent [for our sins]. And if you do not kill us, the Omnipresent has many other executioners. And [if men do not kill us], the Omnipresent has many bears and lions in His world that can hurt us and kill us. Instead, the Holy One, Blessed be He, placed us into your hands only so that He will avenge our blood in the future. Even so, [Trajan remained unmoved by their response and] killed them immediately.

5. Rabbi Alfred S. Cohen, "On Yeshiva Men Serving in the Army," Journal of Halacha and Contemporary Society - No. XXIII

Rav Waldenberg cites a novel proof (Hilchot Medinah II 5) that if a person feels his death may bring salvation to the entire group, it is permitted: The Gemara in *Ta'anit* 18b praises Lulianus and Pappus, who gave their lives rather than permit a wholesale slaughter of the Jewish community. We know, says Rav Waldenberg, that a person who dies unnecessarily is considered equivalent to a suicide, culpable for his own murder. Yet the Gemara praises the two who sacrificed themselves. We must conclude that dying to save many others is a heroic and highly commendable act.

6. Rambam, Laws of Kings and Wars 8:4

הַפֶּהוּ מִמָּוֶה בִּפְתַת תְּאֵר בְּבִיאָהּ רְאוּשׁוֹנָה. שְׁלֹא דְבִרְהָ תוֹרָה אֶלָּא כְּנֶגֶד הַנֶּצֶחַ. אֲבָל אֵינּוּ יְכוּלִּים לְשַׁאֲפָה אֶחָד כִּי מִפְּנֵי שֶׁהִיא גִּיּוֹרָתָא.
A *kohen* is also allowed relations with a *yefat toar* initially. For the Torah only permitted relations to counter man's inclination. However, he is not permitted to marry her afterwards, for she is a convert.

7. Rabbi Yosef Chaim David Azulai, Birkei Yosef, Even HaEzer 6

דא"כ מה שאל התלמוד פ"ק דקדושין (כא ב) כהן מהו ביפת תואר וכו', תיפוק ליה דכהן היה במלחמה וכו', אלא ודאי לא קאי עליה, דשמא היה חוזר לביתו, לא היה נכנס בעורכי המלחמה, גם בנדון זה לא תפשוט. עכ"ל. ומקשים דאיך סלקא דעתך לומר דלא היו כהנים במלחמה, והתנן בסוטה דף מ"ד, ר' יוסי אומר הירא ורך הלבב אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט וכו'. הרי דהיו כהנים במלחמה. עד כאן שמעתי.

Contact with a corpse

8. Rabbi Aviad Tabory, <https://www.etzion.org.il/en/shiur-25-12-july-2006-second-lebanon-war-part-i>

During World War I, the British government turned to Chief Rabbi of the United Kingdom Joseph Herman Hertz (1872-1946) and asked his opinion regarding drafting *kohanim* to the British Army.] The assumption was that the *kohanim* could not participate in a war, as *kohanim* are not allowed to come into contact with dead bodies except those of close relatives or those found untended by the side of the road (a case known as *meit mitzva*).

Rav Hertz permits the draft, offering several reasons why the prohibitions of impurity (*tuma*) for a *kohen* do not apply in war:

1. A soldier killed in battle is considered a *meit mitzva*.
2. The *Chashmona'im*, who were all *kohanim* yet went to war, provide a historical precedent.
3. The Torah specifically mentions those who are exempt from fighting in war but does not mention *kohanim*.

Those who disagree argue that the special *halakha* of *meit mitzva* applies only in unique circumstances and cannot be applied to every death in war.

Rav Shemarya Menashe Adler (1869-1959), a prominent *talmid chakham* who emigrated from Poland to England, argued vehemently with Rav Hertz's justifications. He ended up agreeing with Rav Hertz's conclusion, but for different reasons.

Rav Yitzhak Ha-Levi Herzog, then rabbi of Belfast (later Ashkenazi Chief Rabbi of Israel), was also attacked by Rav Adler. Rav Herzog argued in a newspaper article that the government should not draft *kohanim*.

9. Mishnah Nazir 7:1

כֹּהֵן גָּדוֹל וְנָזִיר אֵינָן מִטְמְאִין לְקִרְבֵיָהוּ, אֲבָל מִטְמְאִין לְמַת מִצְנָה...

A *Kohen Gadol* and a *nazir* may not become *tamei* for their relatives, but may do so for a *meit mitzvah* (abandoned dead body).

10. Talmud, Ketubot 103b

והאמר רבי חייא אותו היום שמת רבי בטלה קדושה.

But didn't Rabbi Hiyya say: On that day that Rabbi Yehuda HaNasi died, sanctity ceased?

11. Tosafot, Ketubot 103b (dafyomi.co.il translation)

והרב רבי חיים כהן היה אומר אילמלי הייתי כשנפטר ר"ת הייתי מטמא לו דהאי בטלה קדושה דקאמר הכא היינו קדושת כהונה... ובהדיא אמר בירושלמי דמס' ברכות בפ' מי שמתו דכשמת רבי אמרו אין כהונה היום ואין נראה לרבי דכמדומה לרבי דהתם מיירי בטומאת בית הפרס דרבנן אבל טומאה דאורייתא לא.

Rabbi Chaim Kohen used to say that if he would have been present when Rabbeinu Tam died, he would have become *tamei* to him. This is because when our Gemara states "holiness was nullified," it means that the holiness of *Kehunah* (of *Kohanim* not becoming *tamei* to the dead) was nullified... Indeed, the Yerushalmi in Berachos (3:1) explicitly states that when Rebbi died they said "there is no *Kehunah* today." This does appear correct to Rebbi. Rebbi understands that the Yerushalmi is only referring to the *tumah* contracted by going through a field that had contained dead people, but had been plowed. This meant that the prohibition of *tumah* (that was pushed off by Rebbi's funeral) was only Rabbinic in nature. However, the Torah commandment of a Kohen not becoming *tamei* was not transgressed.

12. Raavad to Laws of Nezirut 5:17

והכהנים בזמן הזה טמאי מת הן ועוד אין עליהן חיוב טומאה.

Kohanim nowadays are *tamei meit*, and there is longer an obligation to [avoid] *tumah*.

13. Shulchan Aruch, Yoreh Deah 369

הכהן מוזהר שלא ליטמא במת ולא לכל טומאות הפורשות ממנו...

The *Kohen* is cautioned not to defile himself for a corpse, nor for all types of *tumah* that emanate from it [the corpse].

A Kohen who kills and Birkat Kohanim

14. Talmud, Berachot 32b

אמר רבי יוחנן: כל כהן שֶהֵרַג אֶת הַנֶּפֶשׁ — לֹא יִשָּׂא אֶת כַּפָּיו, שֶׁנֶּאֱמַר: "וּבִכְרָשְׁכֶם כַּפְיֶכֶם אֶעֱלִים עֵינַי מִכֶּם..." [וְדִיכֶם דָּמִים מְלֹאִי].
Rabbi Yohanan said: Any *kohen* who killed a person may not lift his hands [in the Priestly Blessing] as it is stated: "[And when you spread forth your hands I will hide My eyes from you...] your hands are full of blood."

15. Shulchan Aruch, Orach Chaim 128:35

כהן שהרג את הנפש אפילו בשוגג לא ישא את כפיו אפילו עשה תשובה.

A *kohen* who has killed a person, even unintentionally, may not perform the priestly blessing, even if he has repented.

16. Rama, Orach Chaim 128:35

וי"א דאם עשה תשובה נושא כפיו ויש להקל על בעלי תשובה שלא לנעול דלת בפניהם והכי נהוג [ד"ע דלא גרע ממומר וכ"מ מהג"מ] [טור רש"י והרבה פוסקים אגור וב"י].

Some say that if he has repented, he may perform the blessing, and there is ground to be lenient with respect to the penitent, so as not to shut the door before them. And so is the custom. [because this is not worse than a [repentant] apostate] [Tur, Rashi, many others, Agur, Beit Yosef].

17. Nefesh HaRav, p. 132

קיי"ל דכהן שהרג את הנפש לא ישא את כפיו, ורבנו סבור שאף חייל בצה"ל שהרג מחיילי האויב במקום מצוה גם כן פסול לנ"כפים, ובקשר לענין זה היה רגיל להזכיר מה שא"ל הקב"ה לדוד (דהי"א כב, ח) "דָּם לְרֵב שָׁפַכְתָּ, וּמִלְחָמוֹת גְּדֹלוֹת עָשִׂיתָ, לֹא־תִבְנֶה בַּיִת לַשָּׁמַי, כִּי דָמִים רַבִּים שָׁפַכְתָּ אֶרְצָה לְפָנָי."

[Rabbi Yosef Dov Soloveitchik] maintained that a *Kohen* who killed should not perform *Birkat Kohanim*. Our teacher reasoned that even a soldier in the IDF who killed enemy soldiers in the context of a mitzvah is also disqualified for *Birkat Kohanim*. In connection to this matter, he frequently cited that which G-d said to David (Divrei HaYamim I 22:8): "You have shed much blood, and you have waged great wars; you shall not build a House in My Name because you have shed much blood to the ground before Me."

18. Rabbi Ovadia Yosef, Yechaveh Da'at 2:14

שאלה: כהנים חיילי צה"ל שהשתתפו בקרבות נגד צבאות מצרים ירדן וסוריה, במערכות ישראל, ופגעו והרגו מחיילי האויב, האם דינם ככהן שהרג את הנפש שאינו נושא כפיו לברך את ישראל?

תשובה: במסכת ברכות (דף לב:): אמר רבי יוחנן, כהן שהרג את הנפש לא ישא את כפיו, שנאמר ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם, ידיכם דמים מלאו +הנה התוספות (יבמות ז ע"א) בד"ה שנאמר, כתבו, שאף על פי שכהן שהרג את הנפש אינו מחלל עבודה, שנאמר מעם מזבחי תקחנו למות, ולא מעל מזבחי, אע"פ כן אינו נושא כפיו, וחומרא בעלמא היא. ועוד י"ל, שדוקא לא ישא כפיו לפי שהרג בידיו ואין קטיגור נעשה סניגור, שנאמר ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם, ידיכם דמים מלאו... והאור זרוע חלק ב' (סימן תיב), כ' בשם ראבי"ה, שדין זה דוקא ברוצח מפורסם ומועד הוא לכך, ושכן כתב רבינו שמחה דלא איירי אלא בעומד במרדו... נראה לי שכהן שהרג את הנפש שלא ישא כפיו, זהו בהורג את ישראל, שהרי הראיה שמביא מהפסוק ידיכם דמים מלאו בהורגי ישראל מיירי... ואם כן הרי הכהן שעומד מול צבאות האויב וחשוף לסכנה, אין לך אונס גדול מזה... כל שכן כאן שכהנים שהם חיילי צה"ל עומדים לגונן על ישראל ועל ארצנו הקדושה, שאין ספק שמצוה רבה הם עושים... שעזרת ישראל מיד צר הבא עליהם היא בכלל מלחמת מצוה. ואם כן בודאי שאין ספק שכהנים אלה כשרים לנשיאות כפים... והדבר ברור ללא צל של ספק שכשרים והגונים הם לנשיאות כפים, ויבורכו מפי עליון. ויקויים על ידם ושמרו את שמי על בני ישראל ואני אברכם.

19. Rabbi Moshe Feinstein, Igrot Moshe Yoreh Deah 2:158

ובדבר כהן שנלקח לצבא בעת המלחמה והרג נפשות במלחמה, פשוט שכשר לישא כפיו, דהא מפורש באנסוהו להרוג שנושא כפיו כדאיתא בפר"ח הובא בבה"ט /או"ח סי' קכ"ח/ ס"ק נ"ט ובמ"ב ס"ק קכ"ח אף שהתם הא היה הדין דיהרג ואל יעבור ועבר ע"ז משום דמכיון שהוא עכ"פ אנוס שלא נענש מקרא דולנערה לא תעשה דבר כדאיתא בתוס' יבמות דף נ"ד וברמב"ם פ"כ מסנהדרין ה"ב, יכול גם לישא כפיו. וא"כ כ"ש בנלקח לצבא שאדרבה היה מחוייב לילך לצבא כדין המלכות ולא עשה שום איסור, שרשאי וגם מחוייב לישא את כפיו והוא דבר פשוט וברור.